

Ένας Χριστός για τις δουλειές μας.

«Μοιάζουμε καμιά φορά με τους ανθρώπους που παντρεύονται μία κοπέλα για να την έχουν στο σπίτι για τις δουλειές, κι έχουν και μίαν άλλην για να την απολαμβάνουν.

Έτσι κι εμείς, έχουμε την Εκκλησία, τον Χριστόν, αλλά ευχαριστιόμαστε με το ένα και το άλλο». Μετανοήσαμε τύποις, στα χαρτιά, έτσι κάπως συμφεροντολογικά, έχοντας τώρα τον Χριστό να μάς κάνει τα ρουσφέτια μας σε καμία απ' τις δουλίτσες μας. Δε ψάχνουμε απόλαυση σ' Αυτόν, όχι βέβαια, έχουμε δικές μας απολαύσεις.

Κάναμε τον ίδιο τον Ιησού Χριστό, τον Υιό του Θεού και Θεό, κλητήρα μας, θυρωρό γενικών καθηκόντων, κουβαλητή του φακέλου του ρουσφετιού μας στη γραμματεία του 3ου ορόφου. Ένας Χριστός για τις δουλειές μας. «Ο φάκελος πήγε, Χριστέ;; Α, μην αργήσει ξανά!!». Όλα καλά.

Αιμιλιανός ο Σιμωνοπετρίτης

Χαμένοι τηλεθεατές του καναπέ...

Χρόνια τώρα μας ετοιμάζουν το μέλλον μας. Και εμείς χαμένοι τηλεθεατές του καναπέ, απολαμβάνουμε την ήττα μας.

Μας έχουν κατακλύσει τα πρέπει μα, άκου ένα ακόμα. Πρέπει να πάρεις το μέλλον στα χέρια σου. Όχι μόνος σου, όλοι μαζί. Να μπορούμε στο παιχνίδι. Δεν έχει σημασία αν είσαι βασιλιάς του παιχνιδιού.

Δεν πρέπει όμως να είσαι πιόνι. Και ο βασιλιάς και το πιόνι στο τέλος στο ίδιο κουτί μπαίνουν. Εκείνο που πρέπει να κάνεις είναι να ορίζεις τις κινήσεις, να είσαι ο παίκτης.

Να πιστεύεις στο μέλλον για να πιστέψει αυτό σε σένα και να σε πλησιάσει. Και είναι απλό: Μίλα, Αγάπα, Αντιστασου. Όχι μόνος σου, όλοι μαζί.

Κώστας Ζουρδός

Επικοινωνία

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ Ι.Ν. ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ
www.inagiounikolaoutouneou.gr
ΕΤΟΣ ΙΖ' • ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2017 • ΑΡΙΘΜ.ΤΕΥΧΟΥΣ 136

Το τεύχος αυτό το προσφέρει ο Εκκλ. Επίτροπος κ.Δημήτριος Ασήμου
εις μνήμην των Γονέων του Εμμανουήλ και Γαρυφαλλιάς.

Βάλσαμο όχι βάσανο...

Είναι εύκολο να διορθώνεις τους άλλους, να τους κουνάς "δασκαλιστικά" το δάχτυλό σου. Είναι εύκολο να παραμονεύεις για να παρατηρήσεις και να κατακρίνεις.

Είναι εύκολο αλλά όχι ψυχωφέλιμο. Δεν ήρθαμε σ' αυτήν την ζωή για να γίνουμε ένα βάσανο για τους άλλους, ακόμα κι αν είναι "για το καλό τους", όπως πολλές φορές υποστηρίζουμε.

Το θέμα είναι να γίνουμε βάλσαμο όχι βάσανο για τους άλλους. Και αυτό θα γίνει όταν έχουμε συγκατάβαση και ταπεινωση, τότε ο λόγος μας γεμίζει γλυκάδα· ποτιζεται το βλέμμα μας με μια γοητεία που μόνο η αγάπη μπορεί να εκπέμψει.

Ας σταματήσουμε να ψάχνουμε αφορμές για να ξεσπάσουμε με κακία και εμπάθεια πάνω στους άλλους λόγο της δικής μας ανικανοποίητης ματαιοδοξίας και των ψυχονευρωτικών καρπών του εγωισμού μας. Ας αναζητούμε ευκαιρίες για να ξεσπάσουμε πάνω στους άλλους φιλιά και αγκαλιές.

Υ.Γ. ακόμα κι αν οι άλλοι στέκονται μακριά σου (για τους δικούς τους λόγους) εσύ να

στέλνεις τα φιλιά σου· κάποιος απ' όλα θα καρποφορήσει μέσα τους.
Αρχιμ. Παύλος Παπαδόπουλος

Χτυπούν την Εκκλησία. Δεν πειράζει, αντέχει.

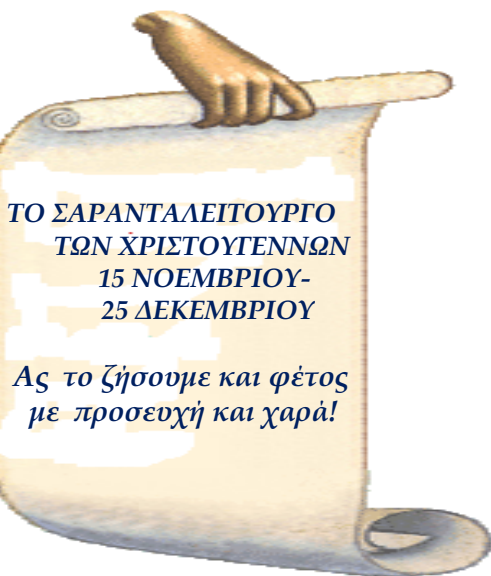
Η Εκκλησία, λέει ο διακεκριμένος φιλόλογος Κώστας Γανωτής, είναι σαν την Αρετώ στο διήγημα «Η στοιχειωμένη κάμαρα» του Παπαδιαμάντη. Έτσι το λέει ο Γανωτής: «Η Αρετώ είναι σαν την Εκκλησία, που όλοι την κτυπούν και αυτή τους δέχεται και τους συγχωρεί». Η Αρετώ του Παπαδιαμάντη συγχώρησε τον πατέρα της, που είχε σκοπό να τη ρίξει στη θάλασσα και να την πνίξει. Ξανασυγχώρησε τον πατέρα της, όταν αυτός τη συκοφάντησε οικτρά. Η Αρετώ συγχώρησε τη μητριά της, που την έδερνε σκληρά από μικρή και που ήταν η αιτία όλων των κακών και αυτή που παράσερνε τον πατέρα της. Η Αρετώ συγχώρησε τον άντρα της, που ήταν αναισθητος και δεν έδινε δεκάρα για το σπίτι του. Με αυτήν την Αρετώ, παρομοιάζει ο Γανωτής την Εκκλησία μας.

- Σχώρα με, Αρετώ, σχώρα με! — Θεός σχωρέσ', Θεός σχωρέσ', πατέρα!
- Μ' όλη την ψυχή σ', κορίτσι μ' Αρετώ!
- Μ' όλη την ψυχή μ', πατέρα· σχωρεμένος νά 'σαι!

Με όλη την ψυχή της συγχωρεί η Εκκλησία. Και όσοι έχουν καθαρή ματιά, βλέπουν τα καλά της Εκκλησίας. Και όσοι έχουν καθαρή καρδιά, αισθάνονται αμέσως την αγάπη της. Η ορθόδοξη Εκκλησία μας, πόσες φορές δε χτυπήθηκε; Όλες τις φορές συγχώρησε. Η Εκκλησία μας είναι μυρωμένη και αιώνες τώρα συγχωρεί σαν Αρετούλα του Παπαδιαμάντη, και ακόμη παραπάνω. Χτυπούν την Εκκλησία. Δεν πειράζει, αντέχει. Ξαναχτυπούν την Εκκλησία. Δεν πειράζει, κακίες δεν κρατάει. Χτυπάνε, χτυπάνε, χτυπάνε. Η Εκκλησία αγαπάει και άρα συγχωρεί σαν Αρετούλα του Παπαδιαμάντη - «ού γαρ οίδασι τί ποιούσι».

Αφορμή πνευματικής χαράς και αγαλλιόσεως

Το λείψανο του Οσιομάρτυρος Νικολάου και τα λείψανα των Αγίων της Πίστεως μας, μας υπενθυμίζουν **πρώτον** την μετά θάνατον ζωή, **δεύτερον** την δύναμη του Θεού η οποία ενεργεί δια των ξηρών οστών και **τρίτον** τα λείψανα των Αγίων και το Σώμα του πιστού ανθρώπου μετέχουν στην Ζωή και την Σωτηρία και τέλος τα λείψανα γίνονται αφορμή πνευματικής χαράς και αγαλλιόσεως, γιατί φέρνουν τον Όσιο και Μάρτυρα Νικόλαο τον Νέο ανάμεσα μας, για να μας διδάξει, να μας ενιοχύσει πνευματικά και γιαυτό δοξάζουμε τον Θεό και ζητούμε από τον Άγιο μας να πρεσβεύει για εμάς.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2017
8.00 Μ.Μ-12.30 Ν. ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΓΙΑ
ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΗΝ ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ

ΑΓΡΥΠΝΙΑ

20 Νοεμβρίου 2017

8.00 μ.μ - 12.30 ν.

ΤΑ ΙΕΡΑ ΕΙΣΟΔΙΑ
ΤΗΣ ΘΕΟΜΗΤΟΡΟΣ

ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΝΑΟ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ 10 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2017

8.00 μ.μ - 12.30 ν.

Η ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ Ι.ΛΕΙΨΑΝΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΣ